

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžo/144/2015
Identifikačné číslo spisu: 6013201872
Dátum vydania rozhodnutia: 26.01.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6013201872.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a členov senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Petry Príbelskej PhD., v právnej veci žalobcu: Ing. M. C., bytom Y, právne zastúpený JUDr. Zuzanou Kollárovou, advokátkou so sídlom Zimná 59, Spišská Nová Ves, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Prezídium Hasičského a záchranného zboru, so sídlom Drieňová 22, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. PHZ-KA4-2013/002171 z 11. októbra 2013 a fiktívneho rozhodnutia žalovaného o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Krajského riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Banskej Bystrici č. KRHZ-BB-43-013/2013 z 5. augusta 2013, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/43/14-53, 2S/72/15-53 z 25. marca 2015, t a k t o

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/43/14-53, 2S/72/15-53 zo dňa 25. marca 2015 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č.k. 2S/43/14-53, 2S 72/15-53 z 25.03.2015 podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. PHZ-KA4-2013/002171 z 11.10.2013, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu - Krajského riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Banskej Bystrici č. KRHZ-BB-43-013/2013 z 05.08.2013, ktorým nebolo sčasti vyhovieť žiadosti žalobcu o sprístupnenie informácií v zmysle zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 211/2000 Z.z.“). Krajský súd napadnutým rozsudkom konanie o preskúmanie zákonnosti fiktívneho rozhodnutia žalovaného o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Krajského riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Banskej Bystrici č. KRHZ-BB-43-013/2013 z 05.08.2013 zastavil podľa § 250d ods. 3 O.s.p. O náhrade trov konania rozhodol krajský súd s poukazom na § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznal.

2. Krajský súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že žalobca žiadosťou z 04.01.2013 požiadal podľa zákona č. 211/2000 Z.z. Okresné riaditeľstvo Hasičského a záchranného zboru v Revúcej o poskytnutie nasledovných informácií a dokumentov: „1. Kto skutočne požiadal Obvodné oddelenie PZ v Revúcej, aby sa polícia dostavila do domu Ing. G., W., pri ekologickom výjazde dňa 26.11.2009? Polícia sa dostavila 17:33 hod. 2. Kto zo zúčastnených klame a poskytuje nepravdivé informácie?; a/ Okresné riaditeľstvo Hasičského a záchranného zboru v Revúcej listom č. ORHZ-428/2010 z 09.06.2010 nepravdivo informovala OÚŽP v Rimavskej Sobote, že polícia sa dostavila na požiadanie Ing. M. C.; b/ Krajské riaditeľstvo Hasičského a záchranného zboru v Banskej Bystrici listom č. KRHZ-1269/2010 z 08.07.2010 oznámilo žalobcovi, že nedisponuje informáciou, kto zavolať políciu, odporučilo žalobcovi obrátiť sa s predmetnou žiadosťou o informáciu na Riaditeľstvo Policajného zboru v Revúcej; c/ Na základe informácie OOPZ v Revúcej príslušníci polície sa do domu Ing. G. dostavili na základe oznámenia operačného strediska ORHaZZ. Kto vlastne to oznámil polícii a akým spôsobom. Nedajbože to neboli pôvodcovia ekologického problému? 3. List prednostu OÚŽP v Rimavskej Sobote č. 2010/00589-5 z 26.05.2010 s prílohami. Na základe sprístupneného podania bola prílohou listu sťažnosť Ing. C.. ORHaZZ musí mať predmetnú prílohu k dispozícii, nakoľko na sprístupnenom liste nie je vyznačená poznámka v zmysle Poštového a registratúrneho poriadku, že list bol doručený bez príloh, s podpisom zodpovednej osoby.“

3. Predmetnú žiadosť žalobcu Okresné riaditeľstvo Hasičského a záchranného zboru v Revúcej odstúpilo na vybavenie Krajskému riaditeľstvu Hasičského a záchranného zboru v Banskej Bystrici listom z 04.01.2013.

4. Informácie požadované žalobcom v bodoch 1 a 2 žiadosti z 04.01.2013 sprístupnila povinná osoba - Krajské riaditeľstvo Hasičského a záchranného zboru v Banskej Bystrici záznamom z 08.02.2013. V odpovedi na žalobcove otázky povinná osoba uviedla, že Okresné riaditeľstvo Hasičského a záchranného zboru v Revúcej informovalo listom z 09.06.2010 Obvodný úrad životného prostredia v Rimavskej Sobote v zmysle zákona č. 9/2010 Z.z. o sťažnostiach, že dňa 26.11.2009 o 18:57 hod. sa na mieste udalosti dostavili príslušníci Obvodného oddelenia Policajného zboru v Revúcej na požiadanie M. C. na základe podozrenia, že neznámu látku do odpadovej šachty niekto vylial, pričom táto skutočnosť je zdokumentovaná v správe o zásahu. Povinná osoba ďalej uviedla, že jej nie sú známe dôvody, prečo v liste zo dňa 08.07.2010 oznámila, že nedisponuje informáciou, kto informoval políciu a odporučila žalobcovi obrátiť sa s predmetnou žiadosťou o informáciu na Riaditeľstvo Policajného zboru v Revúcej. Informácie požadované v bode 3 žiadosti povinná osoba nesprístupnila s odkazom na § 7 ods. 2 zákona č. 9/2010 Z.z. o sťažnostiach.

5. Na odvolanie žalobcu žalovaný rozhodnutím z 04.04.2013 zrušil vyššie uvedené rozhodnutie povinnej osoby a vrátil vec správne orgánu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie s ohľadom na chýbajúce formálne náležitosti odpovede na žalobcovu žiadosť.

6. Povinná osoba informácie požadované žalobcom v bodoch 1 a 2 žiadosti z 04.01.2013 opätovne žalobcovi sprístupnila záznamom z 29.04.2013 a rozhodnutím z 29.04.2013 opätovne nevyhovela žiadosti žalobcu v bode 3 s odkazom na § 7 ods. 2 zákona č. 9/2010 Z.z. o sťažnostiach.

7. Odvolací orgán rozhodnutím z 04.07.2013 zrušil rozhodnutie povinnej osoby z 29.04.2013, ako aj fiktívne rozhodnutie povinnej osoby z 06.05.2013 a vec vrátil správne orgánu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie z dôvodu, že zákonom stanovená lehota na vydanie rozhodnutia nebola dodržaná a preto došlo k vydaniu fiktívneho rozhodnutia.

8. Povinná osoba rozhodnutím č.p. KRHZ-BB-43-013/2013 z 05.08.2013 znovu nevyhovela žiadosti žalobcu v bode 3 z dôvodu, že na požadované informácie sa vzťahuje zákonné obmedzenie stanovené zákonom o sťažnostiach.

9. Dňa 26.08.2013 bolo povinnej osobe doručené odvolanie žalobcu proti fiktívnemu rozhodnutiu o jeho žiadosti proti rozhodnutiu č. KRHZ-BB-43-013/2013 z 05.08.2013.

10. Listom z 23.09.2013 povinná osoba ako správny orgán prvého stupňa formálne predložila odvolanie žalobcu nadriadenému orgánu - žalovanému a zároveň listom z toho istého dňa, doručeným dňa 26.09.2013, upovedomila žalobcu, že nevyhovela jeho odvolaniu proti rozhodnutiu o nesprístupnení informácie z 05.08.2013 a odvolanie žalobcu predložila na rozhodnutie nadriadenému správne mu orgánu.

11. Podľa pečiatky na sprievodnom liste správneho orgánu prvého stupňa z 23.09.2013 bol žalovanému spisový materiál spolu s odvolaním žalobcu doručený dňa 01.10.2013.

12. Rozhodnutím z 11.10.2013 č. PHZ-KA4-2013/002171, odovzdaným na poštovú prepravu dňa 15.10.2013, žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Krajského riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Banskej Bystrici č. KRHZ-BB-43-013/2013 z 05.08.2013.

13. Podľa názoru žalobcu nezákonnosť postupu správneho orgánu prvého stupňa a žalovaného pri vybavovaní odvolania žalobcu z 20.08.2013 spočíva v nedodržaní 30-dňovej lehoty stanovenej v § 57 ods. 2 Správneho poriadku na predloženie odvolania zo strany správneho orgánu prvého stupňa nadriadenému orgánu. Podľa žalobcu žalovaný rozhodol o odvolaní žalobcu napadnutým rozhodnutím, datovaným dňa 11.10.2013, ale odovzdaným na poštovú prepravu až 16.10.2013, čím došlo k zmeškaniu zákonnej lehoty na rozhodnutie o odvolaní žalobcu a k vydaniu nepreskúmateľného fiktívneho rozhodnutia z 11.10.2013, ktoré je potrebné zrušiť.

14. Krajský súd v napadnutom rozsudku konštatoval, že žiadne fiktívne rozhodnutie v odvolacom konaní vydané nebolo, pretože o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu povinnej osoby č. KRHZ-BB-43-013/2013 z 05.08.2013 bolo vydané dňa 11.10.2013 rozhodnutie žalovaného č. PHZ-KA4-2013/002171, ktoré bolo taktiež podrobené súdnemu prieskumu na základe žalobcovej žaloby. Krajský súd poukázal na to, že samotná skutočnosť, že o žiadosti o informáciu bolo vydané rozhodnutie, robí bezpredmetnou fikciu rozhodnutia, ktorá by mohla nastať v dôsledku uplynutia zákonom stanovených lehôt na vydanie rozhodnutí. V prejednávanej veci vydal žalovaný rozhodnutie dňa 11.10.2013 v zákonom predpísanej lehote do 15 dní od doručenia odvolania povinnou osobou. Z obsahu administratívneho spisu totiž jednoznačne vyplýva, že žalovanému bolo odvolanie žalobcu spolu s dokumentáciou predložené až dňa 01.10.2013, teda nie najneskôr dňa 26.09.2013, ako to tvrdil žalobca. Pokiaľ teda žalovaný o odvolaní rozhodol dňa 11.10.2013 a dňa 15.10.2013 toto rozhodnutie odoslal žalobcovi, postupoval v súlade so zákonom a dodržal zákonom stanovenú lehotu na vydanie rozhodnutia odvolacieho orgánu.

15. Žalobca ďalej namietal, že po zrušení fiktívneho rozhodnutia povinnej osoby z 29.04.2013 a 06.05.2013 a vrátení veci správne mu orgánu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie, tento v novom konaní vo výroku rozhodnutia rozhodol len o bode 3 žiadosti žalobcu a o bodoch 1 a 2 žiadosti žalobcu nerozhodol vôbec, to znamená, že o nich rozhodol fiktívnym rozhodnutím, čo žalovaný v odvolacom konaní vôbec neakceptoval a o fiktívnom rozhodnutí v odvolacom konaní vôbec nerozhodol.

16. Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatoval, že pokiaľ ide o informácie, požadované žalobcom v bodoch 1 a 2 žiadosti, tieto boli sprístupnené žalobcovi listom z 08.02.2013 (a neskôr aj listom z 29.04.2013). Z obsahu žiadosti vyplýva, že žalobca chcel odpoveď na otázku, kto požiadal Obvodné oddelenie PZ v Revúcej, aby sa dostavila k domu Ing. G. pri ekologickom výjazde dňa 26.11.2009 a na túto otázku dostal odpoveď pod bodom 2 písm. a/ listu povinnej osoby z 08.02.2013. Podľa názoru krajského súdu povinnej osobe neprináleží hodnotiť pravdivosť informácií poskytnutých žalobcovi inými subjektmi a robiť závery o tom "kto zo zúčastnených klame". Otázka sformulovaná pod bodom 2 žiadosti preto podľa krajského súdu celkom vybočuje z medzí a hraníc sprístupňovania informácií v režime zákona č. 211/2000 Z.z., ktorého účelom je umožnenie verejnosti získavať vedomosti o skutočnostiach a faktoch, ktorými disponujú povinné osoby a podieľať sa tak na spoločenskej kontrole výkonu verejnej moci. Nakoľko informácie uvedené v bodoch 1 a 2 žiadosti boli žalobcovi sprístupnené záznamom zo dňa 08.02.2013, bola podľa krajského súdu v tejto časti žiadosť žalobcu vybavená postupom v súlade s § 18 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. Tvrdenia žalobcu, že mu

povinná osoba opätovne nesprístupnila žiadne informácie uvedené v zmienenej časti žiadosti, v dôsledku čoho došlo k vydaniu fiktívneho rozhodnutia o nesprístupnení požadovaných informácií, považoval krajský súd za ničím nepodložené a neopodstatnené. Po vybavení žalobcovej žiadosti v bodoch 1 a 2 sa podľa krajského súdu povinná osoba aj žalovaný správne zaoberali len bodom 3 žiadosti žalobcu.

17. Podľa názoru žalobcu dokumentácia, požadovaná v bode 3 jeho žiadosti, nesúvisí s vybavovaním sťažnosti a preto sa na ňu nevzťahuje obmedzenie podľa § 7 ods. 2 zákona č. 9/2010 Z.z. o sťažnostiach.

18. Krajský súd mal za to, že pokiaľ si orgán, ktorému je adresovaná sťažnosť, zaobstaráva akékoľvek informácie potrebné na riadne prešetrenie sťažnosti, sú takéto informácie súčasťou dokumentácie o vybavovaní sťažnosti a tieto sa podľa § 7 ods. 2 zákona č. 9/2010 Z.z. o sťažnostiach v právnom režime zákona č. 211/2000 Z.z. nesprístupňujú. To platí bez zreteľa na skutočnosť, či je sťažovateľom osoba žiadajúca o informáciu alebo sťažnosť podala iná osoba, prípadne či povinná osoba, na ktorú sa žiadateľ o informáciu obrátil, je zároveň tým subjektom, ktorý podanú sťažnosť prešetruje alebo sa sťažnosť rieši u iného orgánu. Pokiaľ teda povinná osoba, na ktorú sa žiadateľ o informáciu obrátil, zistí, že požadovaná informácia je súčasťou dokumentácie súvisiacej s vybavovaním akejkoľvek sťažnosti v právnom režime zákona o sťažnostiach, nemôže takúto informáciu sprístupniť, aj keď by podľa jej obsahu sprístupneniu takejto informácie podľa zákona č. 211/2000 Z.z. nič nebránilo. Z uvedených dôvodov krajský súd skonštatoval, že písomnosti, ktorých sprístupnenie požadoval žalobca pod bodom 3 svojej žiadosti, boli súčasťou dokumentácie prešetrovanej sťažnosti Ing. L. C., adresované Obvodnému úradu životného prostredia v Rimavskej Sobote, ktorému pri prešetrovaní sťažnosti poskytlo súčinnosť Okresné riaditeľstvo Hasičského a záchranného zboru v Revúcej písomnosťou č. ORHZ-428/2010, a teda dôvod pre nesprístupnenie informácií požadovaných žalobcom pod bodom 3 žiadosti bol naplnený a postup i rozhodnutie povinnej osoby aj žalovaného boli z tohto hľadiska v súlade so zákonom.

19. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca prostredníctvom právneho zástupcu včas odvolanie, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného č. PHZ-KA4-2013/002171 z 11.10.2013 a fiktívne rozhodnutie žalovaného o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Krajského riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Banskej Bystrici č. KRHZ-BB-43-013/2013 z 05.08.2013 zruší a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalobca v dôvodoch odvolania uviedol, že krajský súd nesprávne a nedostatočne zistil skutkový stav veci a vec nesprávne právne posúdil. Poukázal na to, že postupom krajského súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, nakoľko rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania, bez toho, aby žalobcu na udelenie súhlasu s rozhodnutím o veci bez nariadenia pojednávania vyzval a teda bez toho, aby žalobca s rozhodnutím o veci bez nariadenia pojednávania súhlasil. Žalobca ďalej namietal nedodržanie zákonom stanovenej 30 dňovej lehoty na predloženie jeho odvolania proti rozhodnutiu Krajského riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Banskej Bystrici č. KRHZ-BB-43-013/2013 z 05.08.2013 zo strany správneho orgánu prvého stupňa nadriadenému orgánu. Podľa žalobcu došlo zo strany žalovaného aj k zmeškaniu zákonnej lehoty na rozhodnutie o predmetnom odvolaní, čím došlo k vydaniu nepreskúmateľného fiktívneho rozhodnutia žalovaného. Z uvedeného dôvodu je podľa žalobcu rozhodnutie žalovaného č. PHZ-KA4-2013/002171 z 11.10.2013 ničotné a toto rozhodnutie je potrebné zrušiť, pretože v jednej veci nemožno rozhodnúť dvakrát. Žalobca vo svojom odvolaní trval na tom, že dokumentácia, požadovaná v bode 3 jeho žiadosti, nesúvisí s vybavovaním sťažnosti a preto sa na ňu nevzťahuje obmedzenie podľa § 7 ods. 2 zákona č. 9/2010 Z.z. o sťažnostiach.

20. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu z 08.07.2015 žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), keď deň vyhlásenia

rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

22. Podľa § 491 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“), ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti O.s.p. pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

23. Podľa § 492 ods. 2 S.s.p. odvolacie konania podľa piatej časti O.s.p. začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

24. V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb, alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 O.s.p.).

25. Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím, či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami ako ten o koho práva v konaní ide. V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postup, sa postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

26. Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

27. Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

28. Podľa § 156 ods. 1 O.s.p. rozsudok sa vyhlasuje vždy verejne; vyhlasuje ho predseda senátu alebo samosudca v mene Slovenskej republiky. Uvedie pritom výrok rozsudku spolu s odôvodnením a poučením o odvolaní a o možnosti výkonu rozhodnutia.

29. Podľa § 156 ods. 3 O.s.p. vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

30. Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej <., tretej a štvrtej časti tohto zákona <.. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

31. Podľa § 250f ods. 1 O.s.p. súd môže rozhodnúť o žalobe bez pojednávania rozsudkom, ak to účastníci konania zhodne navrhli alebo ak s tým súhlasia a nie je to v rozpore s verejným záujmom.

32. Podľa § 250f ods. 2 O.s.p. súd môže vyzvať účastníka, aby sa vyjadril k prejednávaniu veci bez nariadenia pojednávania do 15 dní od doručenia výzvy. Súd môže k výzve pripojiť doložku, že ak sa účastník v určitej lehote nevyjadrí, bude sa predpokladať, že nemá námietky.

33. Podľa § 250i ods. 3 O.s.p. pri preskúvaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

34. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii.

35. Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. ak povinná osoba poskytne žiadateľovi požadované informácie v rozsahu a spôsobom podľa § 16 <. v zákonom stanovenej lehote, urobí rozhodnutie zápisom v spise. Proti takému rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

36. Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z.z. odvolací orgán rozhodne o odvolaní do 15 dní od doručenia odvolania povinnou osobou. Ak odvolací orgán v tejto lehote nerozhodne, predpokladá sa, že vydal rozhodnutie, ktorým odvolanie zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil; za deň doručenia tohto rozhodnutia sa považuje druhý deň po uplynutí lehoty na vydanie rozhodnutia.

37. Podľa § 22 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z., ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, použijú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

38. Podľa § 57 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), ak nerozhodne správny orgán, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, o odvolaní, predloží ho spolu s výsledkami doplneného konania a so spisovým materiálom odvolaciemu orgánu najneskôr do 30 dní odo dňa, keď mu odvolanie došlo, a upovedomí o tom účastníka konania.

39. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 9/2010 Z.z. o sťažnostiach (ďalej len „zákon o sťažnostiach“) informácie, ktoré obsahuje dokumentácia súvisiaca s vybavovaním sťažnosti, sa nespístupňujú.

40. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom administratívneho a súdneho spisu konštatuje, že sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu a na zdôraznenie jeho správnosti doplnia nasledujúce dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

41. Odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú námietku žalobcu, že postupom krajského súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, keď krajský súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, pričom na to neboli splnené zákonné podmienky, keď krajský súd žalobcu na udelenie súhlasu s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania nevyzval a žalobca súhlas na rozhodnutie vo veci bez nariadenia pojednávania krajskému súdu nedal.

42. Zo súdneho spisu vyplýva, že krajský súd výzvou z 10.03.2014 vyzval žalobcu v zmysle § 250f ods. 2 O.s.p., aby sa v lehote 15 dní písomne vyjadril, či súhlasí s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania (súd rozhodne o žalobe bez pojednávania rozsudkom) s poučením, že ak sa žalobca v stanovenej lehote nevyjadrí, bude súd predpokladať, že k prejednaniu veci bez nariadenia pojednávania nemá námietky. Predmetná výzva bola právnej zástupkyňi žalobcu riadne doručená dňa 07.04.2014. Žalobca sa k uvedenej výzve v súdom stanovenej lehote a ani neskôr nevyjadril. Krajský súd mal teda správne za to, že žalobca nemá námietky k prejednaniu veci bez nariadenia pojednávania. Krajský súd následne oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu, dodržiavac lehotu najmenej päť dní pred vyhlásením rozsudku. Na základe uvedeného je zrejmé, že krajský súd konal plne v súlade s § 250f ods. 1 a 2 O.s.p. a § 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. Žalobca a žalovaný nemali po predchádzajúcej výzve súdu námietky k prejednaniu veci bez nariadenia pojednávania a súčasne prejednanie veci bez nariadenia pojednávania nebolo v tomto prípade v rozpore s verejným záujmom. Krajský súd v žiadnom prípade neodňal žalobcovi právo na prístup k súdu.

43. Vo vzťahu k námietke žalobcu, že pre nedodržanie zákonom stanovenej lehoty zo strany žalovaného na vydanie rozhodnutia o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Krajského riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Banskej Bystrici č. KRHZ-BB-43-013/2013 z 05.08.2013 došlo k vydaniu fiktívneho rozhodnutia a teda že napadnuté rozhodnutie žalovaného č. PHZ-KA4-2013/002171 z 11.10.2013 je ničotné, odvolací súd konštatuje, že v prejednávannej veci došlo dňa 11.10.2013 k faktickému vydaniu rozhodnutia žalovaného č. PHZ-KA4-2013/002171 o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Krajského riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Banskej Bystrici č. KRHZ-BB-43-

013/2013 z 05.08.2013, preto neexistuje legitímna potreba pre fiktívne rozhodnutie podľa § 19 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z.z. Rozhodnutie, ktoré bolo žalovaným vydané, hoci aj bolo vydané po lehote na vydanie rozhodnutia (§ 19 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z.z.), má vždy pred fiktívnym rozhodnutím prednosť.

44. Konštrukcia fiktívneho rozhodnutia slúži na ochranu práv a právom chránených záujmov žiadateľa o informáciu v prípade úplnej nečinnosti povinnej osoby. Účelom zavedenia inštitútu fiktívneho rozhodnutia (§ 18 ods. 3 a § 19 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z.z.) je poskytnúť ochranu tomu, kto sa obrátil so žiadosťou na povinnú osobu o sprístupnenie informácií, nie „legalizovať“ nečinnosť povinných osôb pri rozhodovaní o žiadostiach podľa tohto zákona. Fikcia rozhodnutia vlastne predstavuje reálnu neexistenciu rozhodnutia a s prihliadnutím na účel zákona sa má aplikovať táto možnosť iba potiaľ, pokiaľ nebolo vo veci vydané vecné rozhodnutie. V opačnom prípade by dochádzalo k situáciám, kedy by sa rozhodnutie zrušilo iba pre to, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré však vzhľadom na už prejavenu správnu úvahu reálne neprivodia iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre žiadateľa informácie.

45. Krajský súd preto postupoval v súlade s § 250d ods. 3 O.s.p., keď konanie o preskúmanie zákonnosti fiktívneho rozhodnutia žalovaného o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Krajského riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Banskej Bystrici č. KRHZ-BB-43-013/2013 z 05.08.2013 zastavil z dôvodu, že neexistujúce fiktívne rozhodnutie nemôže byť predmetom súdneho prieskumu.

46. Tvrdenie žalobcu o existencii vady v konaní správneho orgánu prvého stupňa, majúcej vplyv na zákonnosť preskúmaného rozhodnutia (nedodržanie zákonnej 30-dňovej lehoty na predloženie odvolania žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu žalovanému) podľa názoru odvolacieho súdu neobstojí.

47. Odvolanie žalobcu z 20.08.2013 proti rozhodnutiu Krajského riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Banskej Bystrici č. KRHZ-BB-43-013/2013 z 05.08.2013 bolo správne orgánu prvého stupňa doručené dňa 26.08.2013. Z administratívneho spisu však nevyplýva, akým spôsobom správny orgán prvého stupňa predložil odvolanie žalobcu spolu so spisovým materiálom a sprievodným listom z 23.09.2013 na rozhodnutie žalovanému. Podľa došlej pečiatky na sprievodnom liste správneho orgánu prvého stupňa z 23.09.2013 bolo predmetné odvolanie žalobcu spolu so spisovým materiálom žalovanému predložené dňa 01.10.2013.

48. Odvolací súd v tejto súvislosti konštatuje, že iba samotné nedodržanie procesného postupu prvostupňovým správnym orgánom (ak k nemu vôbec v tomto prípade došlo), nie je porušením takej intenzity, ktoré by mohlo mať za následok, aby súd vyslovil nezákonnosť postupu správnych orgánov a z toho prameniacu nezákonnosť následne vydaného rozhodnutia žalovaného. Žalobca nešpecifikoval, aká ujma na jeho právach mu v dôsledku ním tvrdeného nedodržania vyššie uvedenej lehoty zo strany správneho orgánu prvého stupňa vznikla. Odvolací súd nezistil, že by prípadné nedodržanie tejto lehoty zo strany správneho orgánu prvého stupňa mohlo mať na právo žalobcu prejednať jeho podané odvolanie taký vplyv, aby bolo možné napadnuté rozhodnutie žalovaného z tohto dôvodu pokladať za nezákonné (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

49. Odvolací súd sa ďalej zaoberal námietkou žalobcu, že po zrušení fiktívneho rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa z 06.05.2013 a 29.04.2013 rozhodnutiami žalovaného a následnom vrátení veci správne orgánu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie, tento v novom konaní vo výroku rozhodnutia rozhodol len o bode 3 žiadosti žalobcu z 04.01.2013 a o bodoch 1 a 2 žiadosti nerozhodol vôbec, a teda podľa žalobcu o týchto bodoch jeho žiadosti rozhodol správny orgán prvého stupňa fiktívnym rozhodnutím, čo však žalovaný v odvolacom konaní vôbec neakceptoval a o fiktívnom rozhodnutí v odvolacom konaní vôbec nerozhodol.

50. Z administratívneho spisu odvolací súd zistil, že informácie, požadované žalobcom v bodoch 1 a 2 jeho žiadosti, boli žalobcovi sprístupnené listom povinnej osoby z 08.02.2013 a neskôr aj listom povinnej

osoby z 29.04.2013. Žiadosť žalobcu z 04.01.2013 tak bola v bodoch 1 a 2 vybavená povinnou osobou podľa § 18 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. a k vydaniu fiktívneho rozhodnutia podľa § 18 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z.z. o tejto časti žiadosti žalobcu (aj vzhľadom na už uvedené v ods. 44 tohto rozsudku) nedošlo. Po vybavení žiadosti žalobcu v bodoch 1 a 2 sa správny orgán prvého stupňa a žalovaný správne zaoberali len bodom 3 žiadosti žalobcu. Opätovné sprístupnenie informácií zo strany povinnej osoby za situácie, že táto ich už žalobcovi poskytla listom z 08.02.2013 a aj listom z 29.04.2013, by bolo podľa názoru odvolacieho súdu nadbytočné.

51. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom krajského súdu, že povinnej osobe neprináleží hodnotiť pravdivosť informácií poskytnutých žalobcovi inými subjektmi a robiť závery o tom „kto zo zúčastnených klame“ a preto otázka sformulovaná v bode 2 žiadosti žalobcu celkom vybočuje z medzí a hraníc sprístupňovania informácií v režime zákona č. 211/2000 Z.z.

52. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 184/03 z 01.10.2003, podľa ktorého obsahom základného práva na prijímanie informácií podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 10 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je právo sťažovateľa dostávať informácie podľa jeho predstáv a očakávaní.

53. Podľa názoru odvolacieho súdu je nedôvodná aj námietka žalobcu, že dokumentácia, požadovaná v bode 3 jeho žiadosti, nesúvisí s vybavovaním sťažnosti a preto sa na ňu nevzťahuje obmedzenie podľa § 7 ods. 2 zákona o sťažnostiach.

54. Z administratívneho spisu (Odstúpenie žiadosti žalobcu o informácie z 04.01.2013 Okresným riaditeľstvom Hasičského a záchranného zboru v Revúcej listom č. ORHZ-RA2-2/2013 z 04.01.2013 Krajskému riaditeľstvu Hasičského a záchranného zboru v Banskej Bystrici) vyplýva, že žalobcom požadované informácie v bode 3 jeho žiadosti z 04.01.2013 boli súčasťou dokumentácie súvisiacej s vybavovaním sťažnosti, kedy Okresné riaditeľstvo Hasičského a záchranného zboru v Revúcej poskytlo súčinnosť pri vybavovaní sťažnosti Obvodnému úradu životného prostredia v Rimavskej Soboti.

55. Dôvod pre nesprístupnenie informácií požadovaných žalobcom v bode 3 jeho žiadosti z 04.01.2013 preto naplnený bol a postup a rozhodnutie povinnej osoby aj žalovaného boli z tohto hľadiska v súlade so zákonom. Ako uviedol krajský súd v napadnutom rozsudku je právne irelevantné, či je informácia vytvorená za účelom vybavenia sťažnosti obsiahnutá v dokumentácii orgánu, ktorý sťažnosť prešetruje, orgánu, kde je sťažnosť prešetrovaná, prípadne orgánu poskytujúceho súčinnosť.

56. Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na vyššie uvedené dôvody, ako aj na všetky individuálne okolnosti daného prípadu, napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. potvrdil.

57. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a 250k ods. 1 O.s.p. Neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal a úspešný žalovaný na náhradu trov konania nemá v správnom súdnictve nárok (§ 250k ods. 1 O.s.p.).

58. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.